

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1985/09
van Anne Laperrouze (ALDE)
aan de Raad

Betreft: EGNOS- en Galileo-programma

Ten aanzien van de financiële regeling van het IOV-contract (In-Orbit Validation of validering in de omloopbaan) is de industrie onlangs opnieuw met een institutionele impasse geconfronteerd, waarbij op haastige wijze afspraken zijn gemaakt die helaas nog altijd alleen van tijdelijke aard zijn.

De Europese instellingen en de overeenkomst tussen de Europese Commissie en de Europese Ruimtevaartorganisatie zullen de industrie voor risico's en beperkingen stellen die zeer ongebruikelijk zijn (zowel op nationaal als op internationaal niveau).

Galileo zal binnenkort een voor de industrie kritieke fase ingaan wat betreft de definitieve keuze voor leveranciers en de toewijzing van contracten.

Voor de bekendheid van de industrie, de werkgelegenheid en uiteraard het welslagen van het programma zijn de belangen nog veel groter.

De industrie en het EGNOS- en Galileo-programma hebben dan ook behoefte aan een samenhangende aanpak, dat wil zeggen aan zichtbaarheid en afspraken voor de lange termijn.

Wat is daarop de reactie van de Raad? Ook zij moet zich aanpassen aan de industriële werkelijkheid en niet omgekeerd (verbetering van besluitvormingsprocessen, formalisering van afspraken voor de lange termijn). Hoe moet op de beperkingen van deze programma's en de bedenkers ervan in de industrie worden gereageerd?

Het gaat dan vooral om EGNOS, in meer dan één opzicht de voorganger van het Galileoprogramma, die al ruim een jaar volledig operationeel is maar waarvoor nooit een contract is geformaliseerd met degenen die voor de werkzaamheden op lange termijn zorg moeten dragen alsmede het onderhoud ervan en de verdere ontwikkeling gedurende een periode van vijf jaar vanaf 1 april 2009. Daarbij staan de certificering van het systeem, de uitzending van de signalen en het succes van het Galileoprogramma op het spel.